

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12946/2025
15.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЋЋ, ЕЕ и ЖЖ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Услуга“ Оцаци, чији је пуномоћник Петар Мијановић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 229/25 од 28.04.2025. године, у седници одржаној 15.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 229/25 од 28.04.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 229/25 од 28.04.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П 2752/21 од 17.12.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцима АА, ББ, ВВ, ДД, ЋЋ, ЕЕ и ЖЖ на име неосновано наплаћене накнаде за одржавање водомера исплати износе од по 4.000,00 динара са законском затезном каматом од 31.08.2018. године до исплате, као и трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу ГГ на име неосновано наплаћене накнаде за одржавање водомера исплати 456,47 динара са законском затезном каматом од 31.07.2020. године до исплате, као и трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, обавезани су тужиоци да туженом солидарно исплате трошкове парничног поступка у износу од 85.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 229/25 од 28.04.2025. године, ставом првим изреке, жалба тужилаца је одбијена и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за надокнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр.10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за одлучивање о посебној ревизији тужилаца.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцима АА, ББ, ВВ, ДД, ЂЂ, ЕЕ и ЖЖ на име трошкова одржавања водомера у периоду од јула 2018. године до децембра 2020. године и тужиоцу ГГ за период од јуна 2020. године до децембра 2020. године. Побийана одлука којом је тужбени захтев тужилаца одбијен донета је применом одредбе члана 56. став 1. тада важеће Одлуке о комуналним делатностима Општине Озаци („Службени лист“ Општине Озаци број 16/12 ... 8/16), која је престала да важи 09.12.2020. године изменом те Одлуке. Ревиденти уз ревизију нису приложили другачије одлуке судова донете у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету, у смислу потребе уједначавања судске праксе.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужбу ради накнаде штете тужиоци АА и ЖЖ су поднели 01.07.2021. године, тужиоци ББ, ДД, ЂЂ и ЕЕ 06.07.2021. године, тужилац ГГ 03.07.2023. године и тужиља ВВ 07.07.2021. године. Вредност предмета спора је 4.000,00 динара за тужиоце АА, ББ, ВВ, ДД, ЂЂ, ЕЕ и ЖЖ, а за тужиоца ГГ 456,47 динара. Решењем Основног суда у Сомбору П 2752/21 од 13.10.2023. године поступци су спојени ради заједничког расправљања. Вредност предмета спора у односу на сваког од тужилаца појединачно,

који нису јединствени супарничари у смислу одредбе члана 210. ЗПП, не прелази динарску противвредност 3.000 евра на дан подношења тужбе.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужилаца није дозвољена.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**